

“Má píseň zas” (Adolf Heyduk – Antonín Dvořák)

Má píseň zas mi láskou zní,
[ma: 'pi:sɛɲ zas mi 'la:skoʊ zni:]

když starý den umírá,
[kdɪʒ 'stari: dɛn 'umi:ra:]

a chudý mech kdy na šat svůj
[a 'xudi: mɛx kdɪ 'naʃat svu:]

si tajně perle sbírá.
[sɪ 'tajnɛ 'pɛrlɛ 'sbi:ra:]

Má píseň v kraj tak toužně zní,
[ma: 'pi:sɛɲ fkraj tak 'tuʒɲɛ zni:]

když světem noha bloudí.
[kdɪʒ 'svɛtɛm 'noha 'bloʊɟi:]

jen rodné pustý dálnou
[jɛn 'rodnɛ: 'pustɪ 'da:lɪnoʊ]

zpěv volně z řader proudí
[zpɛv 'volɲɛ 'ʒnader 'prouɟi:]

Má píseň hlučně láskou zní
[ma: 'pi:sɛɲ 'hluɰɲɛ 'la:skoʊ zni:]

když bouře běží plání
[kdɪʒ 'bouɾɛ bɛʒi: pla:ɲi:]

když těším se, že bídy prost
[kdɪʒ 'tɛʃi:m sɛ ʒɛ 'bi:ɖɪ prost]

dlí bratr v umírání
[dli: 'bratr 'vumi:ra:ni:]